

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

มันเป็นอยู่เรื่อย ๆ

(แม่บังอร ชลบุรี ส่งของจำพวกข้าวสาร น้ำตาลและอื่นๆ มาถวายเจ้าค่ะ) บังอร
นี่ก็แม่ของพระพฤกษ์ ที่เขากล่าวหาหรือฟ้องร้อง ว่าท่านไปเอาเงินจากเขาเขี้ยวมาสร้าง
รีสอร์ท อย่างนั้นมันก็หาพูดได้ปากอมขี้ ก็พอดีเราไปได้เห็นตัวจริงเข้า คำฟ้องเขานี้กับ
สิ่งที่เขาฟ้องนั้นมันเข้ากันไม่ได้เลย หัวว่าท่านพฤกษ์นี่เอาเงินจากสำนักเขาเขี้ยวนี้มา
สร้างรีสอร์ท สำนักเขาเขี้ยวนี้เราก้ขึ้นไปดูแล้ว นี่ที่มันชัดเจน อยู่บนหลังเขาจริง ๆ
สำนักเขาเขี้ยว น่าอยู่ แต่เราไม่มีเวลามาก ไปเดินเที่ยวรอบ ๆ นั้นน่าดูมากนะ พวกสัตว์
เต็มอยู่นั้น สัตว์อยู่บริเวณนั้นอยู่กับคน มีกระทั่งพวกหมี พวกเสือ พวกหมู เก้ง อะไร
หลายชนิดนะ อยู่บน คนอยู่ที่นั่น เขาก็อยู่รอบ ๆ นั้นแหละ เราก้ขึ้นไปเที่ยวดู มีกุฏิสาม
สี่หลัง เหมาะ สงบสงัดดี ขึ้นจากสวนสัตว์ จากนั้นขึ้นไปดูเลยไปเห็นทุกอย่าง เหมาะ
ท่านพฤกษ์ท่านก็อยู่ข้างบน มีกุฏิสามสี่หลัง มีทางจงกรม

แต่เราไม่มีเวลามาก เที่ยวรอบ ๆ ตามบริเวณกุฏิหมดนั้นแล้วเราก้ลงมา ไม่ได้
เที่ยวออกไปข้างนอก ๆ ซึ่งเป็นทำเลสัตว์ป่าอยู่เยอะ สัตว์ป่ามีเยอะ พวกกระทิง วัวแดง
อยู่ข้างบน หมู กวาง เก้ง โอ๊ย เต็มไปหมดอยู่ข้างบน คือเขาอาศัยพระ แล้วตรงนั้นเป็น
ป่าสงวนด้วย สวนสัตว์ สวนป่าด้วย คนจึงไม่กล้าขึ้นไป พระก็อยู่ข้างบน เราขึ้นไปดู
ไม่ค่อยได้ทั่วถึงเสีย เราไม่ได้ไปได้กว้างขวางตามสถานที่มีอยู่นั้น ซึ่งเป็นสถานที่น่าดู
มากน่าชมมาก เวลาไม่พอ แล้วก็ลงมา ขึ้นจากสวนสัตว์ไปโน้น แล้วลงมาทางสวนสัตว์
มาเลย

ทางนี้ก็อาศัยคุณแม่บังอรแม่ของท่านพฤกษ์ส่งของมาเรื่อย ๆ ตะกี้ก็ส่งมาเยอะ
เพราะทางนั้นก็ได้มาดูสภาพความเป็นอยู่ของวัดป่าบ้านตาด ความเป็นไปของวัดป่า
บ้านตาดได้ดี เพราะฉะนั้นไปอยู่นั้นแล้วจึงส่งของมาเรื่อย ๆ เพราะเห็นว่าสถานที่นี้เป็น
สถานที่บริจาคนาน ไม่ใช่สถานสังฆม มีเท่าไรออกหมด ๆ ทางนั้นก็เลยส่งมาเพื่อช่วยกัน
บริจาคนานบรรเทาทุกข์แก่ผู้ยากจน

วันนี้ดูเหมือนบ่าย ๓ โมงฟ้าหญิงท่านก็จะเสด็จเข้าที่ตำหนัก ค่ากว่านั้นหน่อย
หน่อย ๆ ก็จะไปหาเรา หลังจากนั้นไปแล้วก็ไม่มีอะไร ตอนเช้าประมาณ ๗ โมงเช้าเรา
ก็ลงมา ท่านก็เสด็จมาที่นี่(ศาลา) มามีอะไร ๆ ก็พูดกันตรงนั้นแหละ พอฉันเสร็จ
เรียบบร้อยทุกอย่างแล้วท่านก็เสด็จกลับ วันพรุ่งนี้นะ

เมื่อคืนไม่ทราบเป็นยังไงมันเพลี่ยบอกไม่ถูก ตั้งแต่ยังไม่ถึงทุ่ม เข้ากุฏินอนเลย
มันอ่อนไปหมดหาเหตุหาผลก็ไม่ได้ นอนเลยจริง ๆ ตั้งแต่ยังไม่ถึงทุ่มเข้าในห้อง เพราะ

มันเหนียวเป็นกำล้ง เข้าไปกินนอนเลย จนกระทั่งสามทุ่มกว่าๆ ให้หลับมันไม่หลับแหละ แต่นอนสงบอารมณ์ สงบอารมณ์มันไม่รู้แหละพวกบ้านี้ มีแต่ว่าบ้ำอารมณ์ แต่บ้ำอารมณ์มันจะรู้หรือไม่รู้ก็ไม่รู้นะ นั่นละสงบอารมณ์ถึง ๔ ทุ่มจึงลุกออกมา อยู่ข้างในมันเหนียว ๔ ทุ่มจึงลงมาเดินมาดูคร้ว หมาก็เข้ากรงแล้ว มาดูคร้วเห็นเจ็บหมดเลย ๔ ทุ่มนะเราจึงได้ลงมาจากห้อง ไปตั้งแต่ยังไม่ถึงทุ่ม เข้าห้องเลย มันเปลี่ย เดี่ยวนี้เป็นอย่างนั้นแหละพูดไม่ถูก เวลามันจะเป็นอะไรขึ้นมามันเป็นของมัน

อย่างเมื่อวานนี้มันเป็นขึ้นมาเราก็เลยเข้าห้องตั้งแต่ยังไม่ทุ่ม ทุ่มจวน ๔ ทุ่มถึงได้ออกจากห้อง มันไม่หลับนะ สงบอารมณ์อยู่นั้นแหละ สงบจิตสบายใจอยู่นั้น ให้หลับมันไม่หลับ พอหลังจากนั้นก็ ๔ ทุ่มก็ลงมาดูคร้ว เพราะคร้วเกี่ยวกับหมา ท่านปฏิบัติยังง้อต่อหมา มา เจียบ หมาก็เข้ากรงหมดแล้ว พระก็หนีแล้ว เพราะเราบอกว่าตั้งแต่ ๒ ทุ่มไปแล้ว ให้เอาหมาเข้ากรง พอหลังจากนั้นแล้วพระจะไปทำธุระหน้าที่ของตนก็ได้ ไม่มีอะไรจำเป็น เพราะในคร้วไม่มีสิ่งของหรือของจำเป็นอะไรที่จะต้องรักษา ตั้งแต่ ๒ ทุ่มล่วงไปแล้วคร้วก็ว่าง คือพระที่รักษาดูแลหมานั้นก็ ๒ ทุ่มไล่หมาเข้ากรง จากนั้นพระก็แยก

ที่ละ ๒ องค์กรมั่ง ในคร้ว ก็จะมีวาระๆ ละ ๗ วันๆ วาระละ ๗ วัน ดูวาระหนึ่งก็มีประมาณ ๒ องค์กร แล้วแต่กรณี ถ้ามีความจำเป็นก็เพิ่มพระอีก ถ้าไม่จำเป็นก็อยู่ประมาณ ๒ องค์กรในคร้ว คอยดูเกี่ยวกับหมานั้นแหละ พอเอาหมาเข้ากรงเสร็จเรียบร้อย พระก็หมดภาระไป เพราะไม่มีอะไรจะรักษา

เมื่อวานนี้มันจะเป็นจะตายของมัน พูดไม่ถูกนะ คนแก่ทุกวันนี้ ไม่ว่าจะที่ไหนละ คนแก่ คนหนุ่มคนสาวคาดไม่ได้นะ คาดคนแก่ เวลามันเป็นไม่รู้ณะ ก็เราก็ไม่เคยแก่ ก็เพิ่งมาแก่นี้ เข้าใจไหม เพิ่งมาแก่เลยได้รู้เรื่องเจ้าของ โห มันเป็นอย่างนี้เอง เวลามันจะเห็นดจะเหนียวเมื่อยล้าแบบไหนๆ มันจะเป็นของมันขึ้นมาๆ เราคาดไม่ถูกละ เมื่อคืนนี้ยังไม่ถึงทุ่มนะ มันอ่อนเป็นกำล้ง เอ๊ ไหม ไหว ทำไมเป็นอย่างนี้ เข้าห้องเลย พอมีดเท่านั้นละ เข้าห้องนอนเลย สงบอารมณ์ จนกระทั่งเริ่ม ๔ ทุ่ม มันไม่หลับละ คือสงบอารมณ์ ถ้าว่าภาษานอกไปจากนั้นอีกก็เรียกว่าภานา เรียกว่าสงบอารมณ์

กำล้งจะถึง ๔ ทุ่มลุกขึ้น พอ ๔ ทุ่มก็ลงมาคร้วไฟ หมาก็เจียบ พระก็เจียบ เมื่อวานเปลี่ยเป็นกำล้ง เปลี่ยผิดปรกติ เข้าห้องดูเหมือนประมาณ ๖ โมงครึ่งมั้ง เข้าห้องเลย เพราะมันดูอาการอะไร มันบอกไม่ถูก บอกออกมาข้างนอกไม่ถูก แต่ว่าดูตัวเองรู้ว่ามันไม่ไหวแล้ว ก็มีแต่เข้าพักจะบรรเทากันบ้าง เราก็เข้าพัก นอน พักอารมณ์ สงบความคิดความปรุงที่อยู่ในชั้นนี้เรียกว่าดับหมด เรียกว่าระงับขั้นนี้ ชั้นระแปลว่ากอง

แปลว่าหมวด ชั้น ๕ รูป กาย เวทนา ความสุขความทุกข์ในกาย เฉย ๆ สัญญาความจำ ได้หมายรู้ สังขารความคิดความปรุง วิญญาณความรับทราบ

ที่ว่าไปสงบอารมณ์คือไม่คิดไม่ปรุง ชั้นระดับเงียบไปเลย ควรแก่กาลมันก็รู้เอง เจ้าของรู้อเอง แล้วก็ลุกขึ้นมา ที่นี้จะทำอะไรก็แล้วแต่ ถ้าเห็นควรแก่กาล ธาตุชั้นมีกำลัง พอสมควรแล้ว เราจะเคลื่อนไหวไปมาอะไรก็ได้แหละ เมื่อคืน ๔ ทุ่มถึงออกจากกุฏิ มันเพียบขนาดนั้นละ ๖ โมงครึ่งเพียบแล้ว มันเป็นอยู่เรื่อย ๆ นะ เป็นแบบนี้มันเป็นอยู่เรื่อย ๆ คนแก่ นี่ก็อายุ ๙๕ กำลังย่างเข้า ๓ เดือนแล้ว

วันนี้ฟ้าหญิงท่านจะประทับค้างที่นี่ แล้วตอนค่ำพวกตำรวจจะเต็มไปหมดแถว นั้น จะไม่มีใครมา ประชาชนก็ไม่มีใคร ประชาชนเขาก็อยู่ข้างนอกเป็นปกติ พวก ต.ช.ด. เขาอยู่นอกกำแพง กำแพงในนี้ไม่ใช่กำแพงนั้น ก็มีแต่พระอยู่ข้างใน แล้วก็ มีพวกตำรวจ กุฏิหม่อวยพวกตำรวจก็นอนอยู่แถวนั้น พวกทำงานก็ทำ พวกนอนก็นอน พัก กุฏิหม่อวยวันนี้เรียกว่าเป็นสถานที่พักที่นอนของพวกตำรวจละวันนี้ ไม่มีใครมา เกี่ยวข้อง มีก็มีแต่เรา

ไอ้เรามันไปได้ทุกเวลา เขาก็รู้แล้ว เราไปเราก็ก็นั่งเงียบ ๆ ของเรา เห็นคนนั้นยืน ที่นั่นคนนั้นยืน เราก็ก็นั่งของเราไปเรื่อย เขาเห็นแล้วก็ยกมือไหว้ ๆ หรือทำตะเบ๊ะตะเบ๊ะ อะไรไม่รู้ เราก็ก็นั่งของเราไป เป็นปกติที่เราเดินตรวจวัด นี่เป็นปกติละ เดินไปข้าง ในนั้น เข้าไปข้างในออกมาข้างนอก เดินตามบริเวณ ถ้าวันไหนสะดวกสบาย ถ้าไม่ สบายก็ไม่ออกไม่เดิน

ท่านก็จะมาพักค้างคืนหนึ่ง มากี่พุทธธรรมะละ ฟ้าหญิงท่านชอบภavana อยู่ที่ กรุงเทพมหานครอยู่ปทุมมะ ท่านอยู่พระตำหนักปทุมธานี เราก็ก็นั่งไป ท่านนิมนต์ไปที่แรก .วางถุกษ์วางเถาะอะไรปลูกสร้างบ้าน จากนั้นมาแล้วดูว่าได้อีกหนหนึ่งหรือไหนะ ที่ ปทุมธานี ท่านไม่ได้พักอยู่ในพระราชวังสวนจิตร ท่านประทับอยู่ที่ปทุมธานี เวลาจะ เทศน์ เวลาถึงงานที่ท่านเสด็จนี้ เขาจัดที่ประทับ พวกเก้าอี้เก้าอี้อะไรนี้ ท่านจะมา ประทับรอเวลา พอถึงเวลาเราไปแล้ว พอเราขึ้นธรรมาสันปี่ ท่านก็เสด็จปุบมานั่ง ประทับนั่งข้างนี้ นะ มานั่งข้าง ๆ ธรรมาสัน เราก็ก็นั่ง

เวลาท่านถวายของอะไร ๆ บ้าง นั้นละตอนจะถาม เราก็ก็นั่งไปรับของ ถามว่าเป็น ยังไงล่ะฟังเทศน์ ท่านก็รับสั่งเหมาะเจาะดี ไม่มากนะ โห ท่านพ่อเทศน์มันสงบแนวเลย จิต ไม่ออกนะ สงบแนวเลยจิต แต่เวลาบรรยายออกไปบางที่กายเหมือนไม่มีนะ เพราะ จิตมันเพลิน ๆ เข้าข้างใน บอกว่าท่านพ่อเทศน์ไม่ได้เหมือนใครเทศน์ว่านี่เลย องค์อื่น ๆ ท่านเทศน์ท่านก็เล่าเรื่องนั้นเรื่องนี้ไป ท่านพ่อเทศน์ตีเข้ามานี้ ๆ จิตมันก็หดเข้ามา ๆ

สงบ แน่ท่านก็รู้เห็นใหม่ละ เราเทศน์อย่างนั้นจริง ๆ ตีเข้ามาหาตัวกองทุกข์ มันพุ่งชานออกไปตีเข้ามา มันก็หมอบ ๆ สงบ เป็นอย่างนั้นละ

เอ้ เมื่อวานนี้เอาของไปส่งจิตเวชหรือใจ ที่จังหวัดเลย ทั้งจังหวัดมี ๒ โรงพยาบาล เราได้ไปส่งทั้ง ๒ โรงเลย ตามธรรมดาจังหวัดต่างๆ ไม่ไปนะ เราจะไปแต่อำเภอของจังหวัดนั้น ๆ เท่านั้น เห็นว่าจังหวัดพอสสมควร แต่จังหวัดเลยนี้ขาดแคลนมากเราจึงต้องไป ไปตัวจังหวัดเลย แล้วก็ไปโรงพยาบาลจังหวัดแล้วก็โรงพยาบาลจิตเวช ๒ แห่ง เมื่อวานหรือวันไหนเราก็ไปจิตเวช เอาของไปเท นี่ละวันหนึ่งไปอันหนึ่ง ๆ ถ้าวานราชการไปตามโรงพยาบาล โรงนั้นโรงนี้เอาของไปเทให้ แล้วก็มอบเงินให้โรงละสองหมื่น ๆ ไปอย่างนั้นละ สงสารจะว่าไป

ความสงสารนี้มันล้นฟ้าล้นแผ่นดินนะ ก็ไม่มีอะไรในจิต มีแต่ความสงสารเท่านั้น อย่างอื่นไม่ปรากฏ เรื่องราวอะไรที่จะมาในจิตไม่มีเลย สังขารคิดบีบดับพร้อมแน่มันเป็นธรรมชาติของมัน มันไม่สืบทอด เพราะตัวสมุทัย คือ อวิชชาปจฺจยา สงฺขารา ไม่ส่งออกมา อวิชชาดับ สังขารก็เป็นสังขารประจำขั้นธไปเสีย ก็เรียกว่าขั้นธล้วน ๆ สังขารขั้นธ วิญญานขั้นธ เหล่านี้เป็นขั้นธล้วน ๆ ไป ไม่ได้เป็นขั้นธเจือปนกับกิเลส ท่านจึงเรียกว่าขั้นธล้วน ๆ ขั้นธก็ไม่มีกิเลส ถ้ากิเลสไม่ผลัดดันออกมาใช้ขั้นธเป็นเครื่องมือเสียอย่างเดียว ขั้นธก็เป็นขั้นธธรรมดา

ระยะนี้เราก็ไม่ค่อยได้อยู่ละ ทั้งเหนื่อยด้วย อย่างเมื่อคืนนี้ที่วานี้ละ นอนแน่นเลย เป็นอย่างนั้นละ ถ้ามันเป็นของมันแล้วมันก็รู้เฉพาะเจ้าของ ถ้าวานไหนมันไม่อยากเคลื่อนอยากย้ายไปไหนแล้วก็นอนเท่านั้น ถ้าวานไหนมันพอเป็นพอไปเราก็ลุกไปที่นั่นที่นี้บ้าง ถ้าวานไหนมันเพียบมากเราก็ไม่ไปเสีย นั้นละ นี่วันนี้ฟ้าหญิงจะมา ตอนบ่าย ๆ ก็จะมา แล้วก็หยุด ตอนเช้ามาอีกทีหนึ่ง มีอยู่สองวาระ นอกจากนั้นก็ยังมีแต่ตำรวจเต็มแถวนี้ กับเราเท่านั้นละ สำหรับพระท่านไม่ค่อยมาละ ท่านมาก็มาแค่ศาลา มาคร่ำมาศาลานี้ ออกไปนุ่นท่านไม่ไป ปรกติท่านก็ไม่ไป ส่วนเราไปได้ทุกแห่ง ไปหมด นุ่น เข้าไปนุ่นออกมา นี่ เวลาตำรวจมามาก ๆ เราเดินมาตำรวจเขาก็ทำความเคารพธรรมดา ยืนอยู่คนละแห่ง ๆ ห่าง ๆ กันตามนั้น

วันนี้ก็ยังจะไปโรงพยาบาลอยู่นะ วันที่ ๑๖ วันศุกร์ ยังไปอยู่ พอ ๑๗ วันเสาร์ วันอาทิตย์ไม่ไป วันที่ ๑๘ อาจจะไปโรงใดโรงหนึ่งอยู่ เราเอาของไปเทให้เรียบร้อยแล้วก็มอบเงินให้สองหมื่นแล้วก็ไป ไปทุกโรง เราทำอย่างนั้น บางทีไปเจอตำรวจตรวจอยู่ตามถนนหนทาง จอตรรถบีบเรียกตำรวจมา มาอยู่ที่นี่ก็คนด้วยกัน มาบางที่ตั้ง ๒๐ กว่าก็มีเราให้คนละห้าร้อย ๆ แล้วผ่าน ก็อย่างนั้นจะว่าไป มันเป็นของมันเองเป็นอยู่ในนี้ พุดไม่ถูก ถ้าพุดกว้าง ๆ ออกมาก็เรียกว่าความเมตตาเท่านั้น ไปเจอเรื่อยตำรวจ เจอที่ไหน

ก็ได้ให้ละ มันหากสงสารเอง ให้คนละห้าร้อย ไม่มากกว่านั้น บางแห่งก็ตั้ง ๒๐-๓๐ คนก็มีตำรวจ เหมือนว่าเป็นกองทัพเลย เต็มถนน บางที ๔-๕ คนก็มี ๗-๘ คนก็มี ส่วยมากมักจะเจอทางจังหวัดเลย ไปที่อื่น ๆ ไม่เหมือนจังหวัดเลย ทางจังหวัดเลยนี้เจอ ตำรวจบ่อยตามสายทาง วันนั้นก็ไม่มีอะไร ไม่พูดอะไรมากละ เหนื่อยแล้ว เทศน์ก็เทศน์ พอแล้ว

(อยู่ในท่านอนเข้านิโรธสมาบัติได้ไหมเจ้าคะ) สำเร็จได้ทุกอิริยาบถ บางองค์ สำเร็จอิริยาบถนอนก็มี ๔ อิริยาบถเช่นพระอาณนที ยืนเดินนั่งนอนก็ไม่ใช้ทั้งนั้น เอนลง ยังไม่ถึงหมอน (หลวงปู่ฝั้นท่านเข้าสมาบัติตั้งแต่ท่านเป็นอนาคามี ท่านรักษาโรคหัวใจ ท่านได้) ท่านบอกหรือว่าท่านเป็นอนาคามี (ก็ตอนนั้นท่านบอกว่าท่านเป็นโรคหัวใจ แล้วท่านหลบลงไปอยู่ที่แจ้วโง๊ะ แล้วพ่อแม่ครูจารย์ก็บอก แจ้วนั้นนะ) ท่านเล่าให้ฟัง แต่นั่นท่านพูดถึงตอนเผาศพแล้วท่านก็มา ท่านเล่าเรื่องนี้ละ เราได้สะดุ้งขึ้นปั๊บเลย

เพราะเราจะไปคุยธรรมะกับท่านที่ไรไม่มีโอกาสจะคุย หากมีแขก พระนั้นละที่ ละสององค์บ้างสามองค์บ้างอยู่กับท่าน เพราะท่านเป็นนิสัยอย่างนั้น เรานิสัยคนเดียว เข้าใจไหม ไม่มีใครจะมาอยู่กับเราได้ เข้าใจ แต่ท่านมีอย่างน้อยสององค์อยู่กับท่าน จะไปคุยธรรมะอะไรก็ได้คุย เอ๊ะ ยังไง ก็เลยไปจับได้ตอนที่ท่านเล่าเรื่องเผาศพพ่อแม่ ครูจารย์มันเราแล้วกลับมา นั่นละที่ว่ามันเข้าจิตใสแจ้วนะ ทางนี้ปู่ว่า ยังตายอยู่นี้หรือ เราวังนั้นนะ มันรู้ทันทีนะพอแย็บออกมาที่นั่นนะ โธ่ ยังตายอยู่นี้หรือเราวังนั้น

นี่ละธรรมต่อธรรมพูดกัน เสียความเคารพไม่มี ไม่มีอาวุโส กันเต ธรรมต่อ ธรรมตอบโต้กัน เข้าใจไหมละ ยังตายอยู่นี้หรือ นั้น ทางนี้ตบออกกะนี้ มันรู้ทันที พอ ทางนั้นพูดแปบมาทางนี้รู้แล้ว โธ่ ยังตายอยู่นี้หรือนี้กว่าไปถึงไหนแล้ว ต่อจากนั้นท่าน ก็ไปผ่านได้ละ คือตอนที่ท่านว่าเผาศพพ่อแม่ครูจารย์มันมานั้น ท่านมาเป็นขั้นมานี้ เหมือนว่ามันจะไปจริง ๆ จิตหดเข้าหมดเลย ยังเหลือตั้งแต่ใสแจ้วเท่านั้น ทางนั้นจับปั๊บเลย ยังนอนตายอยู่นี้หรือ นั้นเห็นไหม ถ้ามันผ่านแล้วมันจะไม่มีคำว่านี้ เอาละไปละ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ